

*Ignacy Domeyko, górnictwo historyczne,
geoturystyka, ochrona zabytków górniczych*

Tadeusz MIKOŚ*, Elżbieta SZUMSKA**

IGNACY DOMEYKO PATRONEM ZABYTKOWEJ KOPALNI ZŁOTA W ZŁOTYM STOKU

W ubiegłym roku minęło 660 lat nadania górniczej osadzie w Złotym Stoku praw miejskich. Z tej okazji turystycznej Kopalni Złota w Złotym Stoku zostało nadane imię Ignacego Domeyki – wielkiego Polaka, patrioty i humanisty, ambasadora europejskiej kultury naukowo-technicznej.

Ten wielki polski i chilijski uczony, zwany Ojcem Górnictwa Chilijskiego, Apostołem Nauki i Szkolnictwa, którego nazwisko cieszy się ogromnym poważaniem na całym świecie jest synonimem współpracy Europy i Ameryki. Artykuł poświęcony jest działalności górniczej i osiągnięciom Ignacego Domeyki w Chile.

Chcemy przybliżyć tę postać nadal niedocenianą w naszym kraju.

1. WSTĘP

*...pamiętam, za mych czasów żyło dwóch sąsiadów,
oba ludzie uczciwi, szlachta z prapradziadów.
mieszkali po dwóch stronach nad rzeką Wilejką,
jeden zwał się Domeyko, a drugi Dowejko...*

A. Mickiewicz: „Pan Tadeusz” – ks. IV –
„Dyplomatyka i łowy”

Rzadko jakaś postać budzi tak odmienne skojarzenia w dwóch tak różnych krajach jak Polska i Chile.

W Polsce Ignacy (Żegota) Domeyko został zapamiętany jako młody romantyk, urodzony we dworcu szlacheckim na Litwie, przyjaciel A. Mickiewicza (rys. 1), postać z trzeciej części „Dziadów” i z „Pana Tadeusza”, filomata, patriota, powstaniec i spiskowiec. Prześladowany przez carat znalazł się w Paryżu wśród Wielkiej Emigracji, a następnie wyjechał gdzieś daleko „za wielką wodę” do Chile. Dodatkowo wiadomo, że studiował „nauki matematyczne” na Uniwersytecie Wileńskim, a jego

* Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie, Katedra Geomechaniki, Budownictwa i Geotechniki, 30-059 Kraków, al. Mickiewicza 30

** Usługi Turystyczne Aurum – Kopalnia Złota Złoty Stok, 57-250 Złoty Stok, ul. Złota 7

profesorem był m.in. Joachim Lelewel. Dla Polaków los Domeyki jest wpisany w naszą historię, a droga, którą przebył podczas pierwszych 30 lat życia jest typowa dla romantycznej części szlachty i inteligencji (rys. 2).

Rys. 1. Adam Mickiewicz w Wilnie
(rysunek z albumu Marii Szymanowskiej)

Fig. 1. Adam Mickiewicz in Wilno (the picture
from the album of Maria Szymanowska)

Rys. 2. Portret Ignacego Domeyki z ok. 1833 r.
(akwarela Józefa Szymona Kurowskiego)

Fig. 2. Portrait of Ignacy Domeyko dated to about 1833
(the water-colours by Józef Szymon Kurowski)

W Chile Ignacy Domeyko kojarzy się natomiast zupełnie inaczej; w świadomości Chilijczyków utrwalił się jako człowiek niemłody, poważny i stateczny (rys. 3).

Rys. 3. Ignacy Domeyko w Chile jako rektor Uniwersytetu
w Santiago w 1867r. (drzeworyt J. Holewińskiego)

Fig. 3. Ignacy Domeyko as a rector of the Santiago University
in Chile, 1867 (the woodcut by J. Holewiński)

W swojej przybranej ojczyźnie jest postrzegany jako wybitny uczyony, mineralog, ojciec geologii w tym typowo górniczym kraju, geodeta, rektor najstarszego uniwersytetu, reformator oświaty, podróżnik, geograf, antropolog, badacz, biegły sądowy, pisarz i nauczyciel. Jako wielki patriota i człowiek wiary jest równocześnie postrzegany jako Apostoł Nauki w Chile i Ojciec Górnictwa. Z kolei jako pisarz z pasją i wielkim talentem literackim opisywał napotkanych ludzi, obyczaje, rośliny, minerały, krajobrazy i klimaty. Był wnikliwym kronikarzem początków państwowości. Ten zasłużony i wszechstronny człowiek został jednym z ojców założycieli Chile, dzięki zaletom swojego umysłu i charakteru.

Wizerunki Domeyki w Polsce i Chile są wyraźnie różne: polski wizerunek Ignacego Domeyki jest romantyczny, a chilijskiego – nadzwyczaj pozytywistyczny.

2. LITWA – W RODZINNYCH STRONACH, NAUKA I WYKSZTAŁCENIE

Ignacy (Żegota) Domeyko urodził się w 1802 r. w Niedźwiadce k. Mira w Nowogródzkim, w zamożnej i wykształconej rodzinie szlacheckiej (rys. 4). Po śmierci ojca (1809 r.) siedmioletni Ignacy znalazł się pod opieką stryjów, z których jeden, Józef, był uczniem znanego geologa Wenera we Freibergu i studiował tam mineralogię i górnictwo. Kierunek studiów stryja i jego autorytet prawdopodobnie znacznie wpłynął na wybór przyszłego zawodu i zainteresowania techniczne młodego Domeyki (rys. 4).

Rys. 4. Herb Domeyków – Dangiel

Fig 4. The emblem of Domeyko family – Dangiel

W pijarskiej szkole powszechnej w Szczuczynie miał dobrego nauczyciela nauk fizycznych (fizyki, chemii, geografii i mineralogii), który rozwinął talent i zamiłowania zdolnego ucznia. W latach 1816–1822 odbył studia na doskonałym wydziale fizyczno-matematycznym Uniwersytetu Wileńskiego, studiując chemię (u Jędrzeja Śniadeckiego), fizykę, matematykę, astronomię, historię naturalną, mineralogię (u Horodeckiego), architekturę, filozofię i literaturę polską, jak również historię (u Lelewela) (na Uniwersytecie był najmłodszym, 14-letnim studentem). Wiosną 1822 r. zdał egzamin magisterski biorąc za przedmiot główny matematykę; w ten sposób zdobył wszechstronne podstawy wiedzy na specjalności inżynierskiej. Prawdopodobnie w 1818 r. poznał A. Mickiewicza i przyjaciół należących do nielegalnych związków Filomatów i Filaretów, i wstąpił do tych organizacji politycznych. Po aresztowaniu i zsyłce przyjaciół znajdował się pod nadzorem policyjnym i musiał zamieszkać w majątku swojej rodziny, skąd odbywał podróże do Wilna, Grodna i Warszawy (1830).

Wybuch Powstania Listopadowego zastał Domeykę i jego przewodnika po stolicy, Lelewela, w Warszawie. Wstąpił do konspiracji i nowotworzonego wojska polskiego, brał udział w bitwach i zostaje oficerem, jednak chaos i bezmyślność dowódców zdecydowały o tragicznym końcu powstania. Romantyczne mierzenie „sił na zamiary” (zawołanie Filomatów) zawiodły na wojnie. Nastąpiła klęska. Internowany w Prusach i zagrożony wydaleniem do Rosji zdecydował się na emigrację do Francji. W 1832 r. w Królewcu otrzymał paszport.

3. FRANCJA – W POSZUKIWANIU ZAWODU, NAUKA W SZKOLE GÓRNICZEJ

Jako emigrant w 1832 r. wyjechał do Francji, wcześniej zatrzymując się w Dreźnie. Mieszkając w stolicy przemysłowej Saksonii zwiedził Freiberg, centrum nauk górniczo-hutniczych, gdzie ze względów sentymentalnych chciał poznać miejsce studiów, nieżyjącego już, swego stryja Józefa.

Jak pisał I. Domeyko w „Moich podróżach” [3]: „Zwiedziłem w tym czasie na początku wiosny Freiberg, znajdujące się tam kopalnie srebra i starą akademię, w której niegdyś za Stanisława Augusta sposobił się na inżyniera górnictwa kosztem Rzeczypospolitej mój stryj, Józef Domeyko. Z wielkim zacięciem i ciekawością przypatrywałem się robotom hutniczym, amalgamacji srebra i zbiorom minerałów, które po sobie Werner zostawił; nie wiedziałem, że za rok pocznę uczyć się i poświęcać tej gałęzi nauki i przemysłu...”.

Zwiedzanie Akademii Górniczej we Freibergu spowodowało, że podjął zamiar zdobycia zawodu inżyniera.

Po przybyciu do Paryża Ignacy Domeyko podobnie jak w Wilnie uczył się. Systematycznie uczęszczał na wybrane wykłady w Sorbonie, Collège de France,

Konserwatorium Sztuk i Rzemiosł oraz innych szkół wyższych, słuchał najsłynniejszych fizyków, chemików, przyrodników i matematyków. Za namową znanego profesora Beaumonta – kartografa, geografą i geologą z Collège de France, został studentem paryskiej Szkoły Górniczej (École des Minés), gdzie zgodnie ze swoim talentem i zamięłowaniem ukończył pełen tok studiów w latach 1834–1837.

Istnieje bardzo mało informacji o przebiegu studiów Domeyki. Ze swoim wielkim przyjacielem A. Mickiewiczem dzieli się uwagami o górnictwie, hutnictwie i geologii, o budowie skał i występujących w nich kopalinach. Wraz z Mickiewiczem rozpoczął w Paryżu prace nad historią Polski, która zawierałaby warunki naturalne, budowę geologiczną i występowanie kopaliny w ramach przedrozbiorowej Polski. (W tym czasie miał już I. Domeyko naszkicowane podstawowe mapy ziem polskich, hydrograficzną, leśną i geologiczną oraz mapy rozmieszczenia kopalń i minerałów [1].)

Po skończeniu studiów zajmował się w Paryżu inwentaryzacją zbiorów mineralogicznych oraz chemicznym składem minerałów. W 1837 r. przebywał w Wogezach, Jurze Szwabskiej i Alzacji, gdzie poszukiwał kopaliny użytecznych. W trakcie pobytu w Alzacji odkrył tam kilka złóż rud żelaza i wykonał analizy zawartości tych rud dla celów hutniczych.

W październiku 1837 r. A. Mickiewicz poinformował go o zaszczytnej propozycji rektora Szkoły Górniczej w Paryżu dotyczącej możliwości objęcia posady profesora chemii w Chile.

Jak pisze Z. Wójcik [12], trzeba znać stosunki francuskie, oraz zobowiązania Francji w Chile, aby zrozumieć jakim wyróżnieniem była ta propozycja dla cudzoziemca.

Po wyrażeniu zgody I. Domeyko przygotowywał się do opuszczenia Francji, kupował książki naukowe, przyrządy i sprzęt laboratoryjny (chemiczny i fizyczny), przekazał Mickiewiczowi mapy, tekst rozprawy i instrukcje do redakcji „Atlasu Polski” i 31. stycznia 1838 roku opuścił grono paryskich przyjaciół. Po raz ostatni widział też A. Mickiewicza.

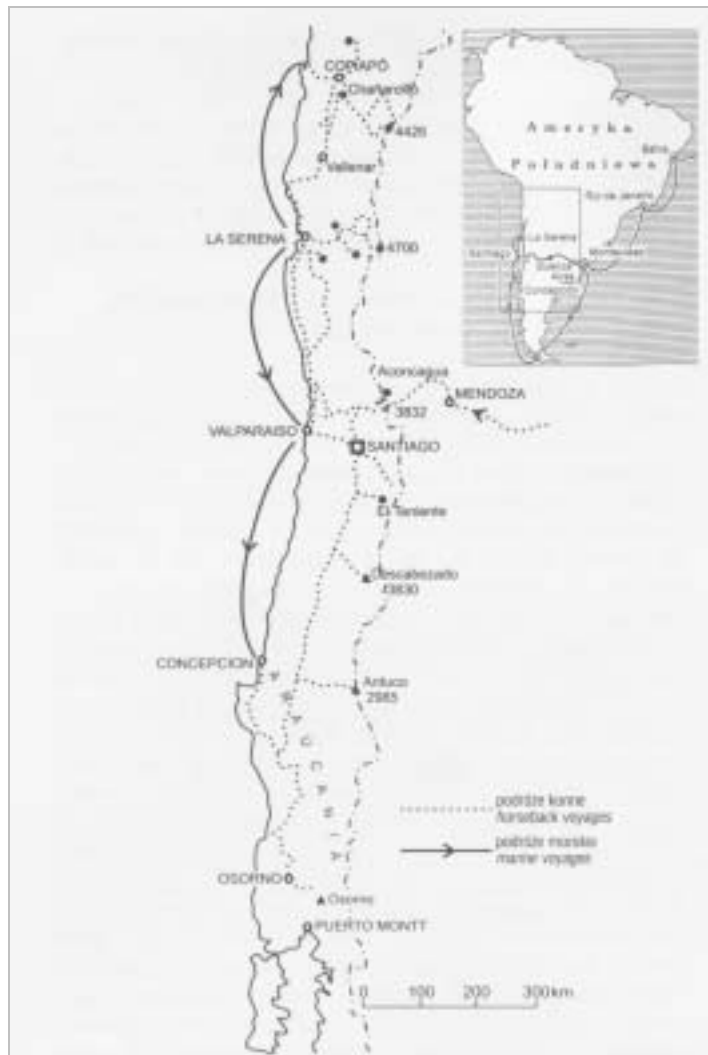
4. CHILE – OJCIEC GÓRNICTWA, GEOLOGII I MINERALOGII

Chile w latach 40. XIX w. było górzysto-pustynnym krajem dużo mniejszym niż obecnie, a ludność zajmowała się głównie rolnictwem i hodowlą. W niczym nie przypominała obecnego państwa należącego do największych potęg surowcowych świata i największych producentów metali, a zwłaszcza miedzi.

Obecnie kraj ten jest największym producentem górnictwem miedzi na świecie. Ze względu na ogromne zasoby usytuowane na stosunkowo małych głębokościach, wysoką zawartość metalu w rudach oraz podatność rud na wzbogacanie i ługowanie – udział Chile w światowej produkcji będzie wzrastał.

Osiągnięcie tak znacznej pozycji w przemyśle górniczym wymagało wielu lat poszukiwań geologicznych, rozpoznania złóż, wdrażania efektywnych technologii górniczych i przeróbczych, a wcześniej edukacji w omawianych dziedzinach.

Po wywalczeniu niepodległości (1818 r.) gospodarka chilijska po prawie 300 latach niewoli znajdowała się w złym stanie, choć górnictwo już funkcjonowało, a kilkanaście lat później odkryto bogate złoża srebra, miedzi i saletry chilijskiej (nitratynu). Na przeszkodzie w wykorzystaniu nowoodkrytych złóż stanął brak wykwalifikowanej kadry nauczycieli i górników.

Rys. 5. Trasy podróży badawczych I. Domeyki w latach 1838–1851, wg A. Paulo
 Fig. 5. The paths of I. Domeyko's research travels in 1838–1851 period, acc. to A. Paulo

Wybitną rolę w rozwoju chilijskiego górnictwa odegrał I. Domeyko, którego zasługi na tym polu zostały szczegółowo opisane w cytowanych pracach Maślankiewicza, Paula, Ryna, Wójcika.

Dziś można stwierdzić, że właściwy człowiek trafił do właściwego miejsca we właściwym czasie.

Z Francji w 1838 r. Domeyko wraz z delegatem rządu chilijskiego – przemysłowcem i właścicielem kopalń i huty srebra w La Serena, Charlesem Lambertem (emigrantem z Alzacji), poprzez Anglię, Hiszpanię, Teneryfę, Brazylię i Urugwaj przybył do stolicy Argentyny. Z Buenos Aires konno przez Andy po 5 tygodniach podróży w warunkach zimowych dotarł do chilijskiego Coquimbo, a właściwie miasta La Serena, leżących nad Pacyfikiem (rys. 5).

Zaraz po przybyciu I. Domeyko rzucił się w wir pracy. W Chile spędził 51 nadzwyczaj pracowitych lat aż do swojej śmierci w 1889 r.

Na podstawie pamiętników Domeyki i jego korespondencji do przyjaciół można sporządzić listę kilkudziesięciu złóż i kopalń, które odwiedził. Rozpoznając złoża rud srebra, miedzi, złota, rtęci, węgla i soli prowadził obserwację zarówno na powierzchni terenu jak i w kopalniach głębinowych udostępnianych sztolniami i systemem ukośnych szybków, wyposażonych w drabiny. Jak podaje Paulo [9], w czasie eksploatacji kopalnie sięgały w Chile 100 do 200 m w głąb górotworu i z reguły eksploatowały bogate strefy wietrzeniowe złóż. Oświetlano je kagankami i świecami. Obszar złoża (okręg górniczy) podzielony był na dziesiątki małych działek o powierzchni mniejszej od 1 ha, z których każda była niezależną kopalnią. Ciągłe spory między sąsiadami spowodowały, że Domeyko często występował jako rozjemca i sędzia dla zwaśnionych stron, zmuszony był wykonywać pomiary geodezyjne, na podstawie których precyzyjnie wyznaczał położenia ciał rudnych i zasięg prywatnych działek [9].

Nie sposób wymienić wszystkich osiągnięć, zasług i tytułów w wielu dziedzinach wiedzy. Według zgodnej opinii historyków i badaczy był on prawdziwym tytanem nauki i pracy. Był też człowiekiem niezwykle wszechstronnym. Przez ponad 50 lat nasz wielki rodak stworzył w Chile podstawy naukowej eksploatacji bogactw naturalnych. Obok geologii, mineralogii i górnictwa zajmował się organizacją i reformą nauczania i nauki, założył sieć meteorologiczną, stworzył muzeum etnograficzne, opracował monografię Araukarii. Jego badania geologiczne i opisy nowych minerałów przyniosły mu światową sławę.

Talent I. Domeyki objawił się też w innych dziedzinach nauki; choć jego prace głównie dotyczą nauk przyrodniczych zajmował się też naukami analitycznymi, geofizyką, organizacją zbiorów mineralogicznych, wystawiennictwem tych zbiorów itp.

Dotąd istnieją wspaniałe kolekcje minerałów, meteorytów i skał ofiarowane przez naszego rodaka zakładom naukowym Chile, Europie, Ameryce. Zbiory te wystawiał w Filadelfii, Santiago, Paryżu, a 3 minerały odkryte przez Domeykę zostały uznane za nowoodkryte i oryginalne [10].

Największe zbiory posiada chilijskie Muzeum Mineralogiczne Uniwersytetu w La Serena a z europejskich paryska Szkoła Górnicza (École Nationale des Mines de Paris). Szkołę tę Domeyko darzył największym sentymentem i z tego powodu otrzymała w darze największą liczbę okazów geologicznych, mineralogicznych oraz meteorytów. Oprócz tych okazów podarował Szkole Górniczej wiele skał wulkanicznych, skamielin i kości mastodonta (tylko w 1889 r. z Chile na Wystawę Światową do Paryża wysłał Domeyko duży zbiór rud miedzi, srebra, ołowiu, złota i innych metali – ponad 1300 wielomineralnych okazów. Powystawowe losy tego zbioru nie są znane [9]). Niestety, z ogromnej liczby wielu tysięcy przekazanych darów szkoła ta posiada obecnie jedynie 48 minerałów (!).

Szczególne względy i wdzięczność okazywał nasz wielki rodak swemu krajowi. Kilkakrotnie przekazał bogate kolekcje mineralogiczne i artykuły naukowe do zakładów naukowych w będącej pod zaborami Polsce.

I tak:

- Gabinet Mineralogiczny UJ (obecnie Instytut Nauk Geologicznych) trzykrotnie otrzymał kolekcję chilijską w latach:
 - 1853 – 26 minerałów,
 - 1870 – 30 minerałów,
 - 1884 – ok. 60 okazów (w tym 2 wielkie meteoryty).
- Akademia Umiejętności w Krakowie (obecnie Muzeum Geologiczne PAN) otrzymała dar w postaci minerałów i meteorytów w roku:
 - 1884 – 45 okazów (w tym 6 meteorytów) – krakowskie zbiory istnieją nadal.
- Carski Uniwersytet Warszawski (obecnie Uniwersytet Warszawski) dwukrotnie został obdarowany kolekcjami w latach:
 - 1863 – zbiór minerałów,
 - 1884 – 62 (lub 63) okazy. – obecnie brak informacji co do rodzaju i wielkości zbiorów, ponieważ w czasie II wojny światowej kolekcja warszawska uległa zagładzie.

Oprócz kolekcji przekazanych Chile, Polsce i Francji, prawdopodobnie zachowały się zbiory minerałów i skał w różnych instytucjach naukowych w Niemczech. (Domeyko był członkiem tamtejszych organizacji naukowych i artykuły naukowe do czasopism niemieckich dokumentował okazami odkrytych związków mineralnych).

Również do innych krajów wysyłał okazy mineralogiczne, a zwłaszcza meteorytów z pustyni Atacama (np. jednym z adresatów był Smithsonian Institute w USA).

Choć współpraca międzynarodowa I. Domeyki została uhonorowana szeregiem nagród, medali i wyróżnień krajowych i zagranicznych nadal osiągnięcia naukowe i praktyczne w zakresie mineralogii, geologii i górnictwa – nie doczekały się wyczerpującego opracowania [7, 9].

5. IGNACY DOMEYKO PATRONEM ZABYTKOWEJ KOPALNI ŻŁOTA W ŻŁOTYM STOKU

Starania i prośba o nadanie imienia Ignacego Domeyki zabytkowej kopalni złota i arsenu w Żłotym Stoku, będącym najstarszym ośrodkiem górnictwo-hutniczym w Polsce, zostały uwieńczone sukcesem.

Anita Domeyko Alamos – jedyna wnuczka I. Domeyki (rys. 6) oraz jej syn Ignacio Salazar Domeyko z Santiago de Chile, do których w imieniu społeczności Żłotego Stoku skierowano prośbę z wielką radością przyjęli propozycję burmistrza i Prezesa Zarządu Kopalni.

Rys. 6. 104-letnia Anita Domeyko Alamos z autorem w Santiago de Chile
Fig. 6. 104 year-old Anita Domeyko Alamos with the author of this work in Santiago de Chile

Rodzina Domeyków uważa za zaszczyt dla ich przodka nazwanie Jego imieniem tej starej kopalni, tym bardziej, że imię i postać Ignacego Domeyki jest obecnie bardziej znana w świecie, niż w Jego ukochanej ojczyźnie.

6. ZAKOŃCZENIE

Mało jest przykładów człowieka tak pracowitego, pełnego wyrzeczeń, tak zupełnie poświęconego nauczaniu i postępowi nauki jak postać naszego wielkiego rodaka, wszechstronnie wykształconego w Wilnie i Paryżu Ignacego (Żegoty) Domeyki.

Był więcej niż profesorem – był Apostołem Nauki w Chile. Swoim zaangażowaniem, poświęceniem i zasługami zdobył niezmierną wdzięczność narodu chilijskiego. Trwa ona do dziś.

Nazwisko Domeyki zostało ponadto wpisane w licznych miejscach na mapie Republiki Chile. Jego imieniem nazwano obiekty geograficzne, ulice i place, aule uniwersyteckie i fundacje [11]. Z ważniejszych należy wymienić 600-km pasmo gór na północy Chile (Cordillera de Domeyko), szczyt górski (Cerro Domeyko), miasto (Pueblo Domeyko), osadę (Salitera Domeyko), port (Lugareja Domeyko), stację (Paradero Domeyko). Obecnie istnieje już ponad 140 nazw związanych z I. Domeyką.

Nazwę Domeyki nadano też minerałowi miedzi (domeykit – Cu_3As), czy bogatej kopalni srebra (Mina de Domeyko).

W naszym kraju Ignacy Domeyko nadal jest osobą niedocenianą, a dla większości Polaków niezbyt znaną i szanowaną. Choć jeszcze za życia został członkiem Akademii Umiejętności w Krakowie (1873) i doktorem honoris causa Uniwersytetu Jagiellońskiego (1887), to dopiero w stulecie jego śmierci (1989) Polskie Towarzystwo Mineralogiczne wraz z Komitetem Nauk Mineralogicznych PAN ustanowiło nagrodę honorową im. I. Domeyki. Z przykrością stwierdzamy, że żadna uczelnia, żaden instytut naukowy, czy nawet katedra, żadne specjalistyczne przedsiębiorstwo czy kopalnia nie została nazwana jego imieniem.

Na mapie polskiej nie ma ani jednego znaczącego miejsca, które przypominałoby nam naszego wielkiego rodaka. Jedyne na AGH w Krakowie istnieje sala dydaktyczna wraz z popiersiem I. Domeyki

Na naszych oczach upadają „autorytety”, stale zmieniane są nazwy ulic, placów i szkół.

Czy nadal w naszym kraju nie będzie miejsca dla symbolu światowej nauki, zaradności i pracowitości, dla synonimu współpracy Europy i Ameryki?

Zabytkowa, turystyczna kopalnia złota w Złotym Stoku jest chlubnym wyjątkiem.

LITERATURA

- [1] CHAŁUBIŃSKA A., *Ignacy Domeyko i jego wkład do geografii Polski*. Studium z Historii geografii. PWN, Warszawa 1969.
- [2] DOMEYKO I., *Araukaria i jego mieszkańcy*. Wyd. PTSL, Warszawa–Kraków 1994.
- [3] DOMEYKO I., *Moje podróże (Pamiętnik wygnańca), T. 1–3*. Wyd. Ossolineum, Wrocław–Warszawa–Kraków 1962–1963.
- [4] MAŚLANKIEWICZ K., *Pamiętniki Ignacego Domeyki*. Przegląd Geologiczny, R. 13, 1965.
- [5] MICKIEWICZ A., *Pan Tadeusz – czyli ostatni zajazd na Litwie*. Wyd. KiW, Warszawa 1950.

- [6] MAŚLANKIEWICZ K., TURKOWSKI T., *Polski Słownik Biograficzny*, T.5, Kraków 1939–1946.
- [7] MIKOŚ T., CHMURA J., *Śladami działalności górniczej Ignacego Domeyki w Chile*. Praca niepublikowana.
- [8] PASSENT D., *Choroba dyplomatyczna*. Wyd. Iskry, Warszawa 2002.
- [9] PAULO A., *Wkład Ignacego Domeyki (1802–1889) w rozpoznawanie i ocenę złóż*. Przegląd ekologiczny, T. 51, nr 10, 2003.
- [10] PAULO A., KOSZOWSKA E., RYN Z.J., WÓJCIK Z., *Zbiory mineralogiczne Ignacego Domeyki (Chile, Francja, Polska)*. Przegląd Geologiczny, vol. 50, nr 6, 2002.
- [11] RYN Z.J., *Ignacy Domeyko – Obywatel świata. Ignacio Domeyko – Ciudadano del Mundo*. Wyd. UJ, Kraków 2002.
- [12] WÓJCIK Z., *Ignacy Domeyko: Litwa, Francja, Chile*. Polskie Towarzystwo Ludoznawcze, Warszawa–Wrocław 1995.

IGNACY DOMEYKO THE PATRON OF THE HISTORIC GOLD MINE IN ZŁOTY STOK

Last year it was the 660 anniversary of the day when the mining settlement – Złoty Stok received the city rights. On this occasion the tourist gold mine in Złoty Stok was given the name of Ignacy Domeyko – the great Pole, the patriot, and the humanist, the Ambassador of European Scientific and Technical Culture.

This great Polish and Chilean scientist is also called the Father of Chilean Mining, and the Apostle of Science and Education. His name is remarkably respected all over the world and is also the synonym of European and American cooperation. The article treats about the mining activity and the achievements of Ignacy Domeyko.

We want to deepen your acquaintance with Ignacy Domeyko, who is still underestimated in Poland.